

SOBRE EL NOMBRE DE PUNTS FIXOS PER A UNA APLICACIÓ D'UN GRAF
CONNEX FINIT

Jaume Llibre, Agustí Reventós

Secció de Matemàtiques
Universitat Autònoma de Barcelona

Abstract. Let F_n be the quotient space of $[0, n]$ obtained by identifying points of integers coordinates to a single point. We ask the following question: if $f: F_n \rightarrow F_n$ is a continuous map what can be said about the number of fixed points of f ? We give a complete answer to this question in the homotopy classes of continuous maps of F_n into itself. Also, we show the relations between our answer and the Nielsen number. For a continuous map $f: K \rightarrow K$, where K is a finite connected graph, we give a partial answer to the above question.

Resum. Sigui F_n l'espai obtingut a partir de l'interval tancat $[0, n]$ identificant tots els punts de coordenada entera a un únic punt p . Sigui $f: F_n \rightarrow F_n$.

Definirem aquí un número $m(f)$ fàcilment calculable a partir del coneixement de f a nivell de 1er grup d'homotopia i de saber si p és o no punt fix de f .

Demostrarem que f té com a mínim $m(f)$ punts fixos i relacionarem $m(f)$ amb el número de Nielsen $N(f)$.

Donem a continuació un mínim de notació i els resultats més interessants. Sigui X_j l'espai quocient de l'interval $[j-1, j]$ al identificar amb p els punts $j-1$ i j , i sigui $\tau_j: [j-1, j] \rightarrow X_j$ l'aplicació definida per aquesta identificació. F_n és homeomorf a la unió de n cercles $X_1 \dots X_n$ que es tallen en un punt p i només en aquest punt.

El grup fonamental de F_n amb base p , $\pi_1(F_n, p)$, és isomorf al grup lliure de n generadors. Aquests generadors estan representats pels llaços τ_j .

Si $f: F_n \rightarrow F_n$ i $p \neq f(p) \in X_j$ denotem per $\gamma: [0,1] \rightarrow X_j$ el camí tal que $\gamma(0) = p$, $\gamma(1) = f(p)$ i $\gamma([0,1])$ és l'arc tancat entre p i $f(p)$ recorregut en el sentit contrari a les agulles del rellotge. Prendrem com a generadors de $\pi_1(F_n, f(p))$ les classes $\{\gamma^{-1} \tau_j \gamma\}$ $1 \leq j \leq n$.

Llavors f a nivell d'homotopia, queda coneguda a partir de les expressions

$$f_*(\tau_j) = \{ \gamma^{-1} \tau_{j,1}^{a(j,1)} \dots \tau_{j,m(j)}^{a(j,m(j))} \gamma \} \quad 1 \leq j \leq n$$

on $f_*: \pi_1(F_n, p) \rightarrow \pi_1(F_n, f(p))$ és l'aplicació induïda per f , $\tau_{j,k} \in \{\tau_1, \dots, \tau_n\}$, i dos llaços consecutius $\tau_{j,k}$ són sempre diferents.

r_j serà la retracció de F_n a X_j que envia $F_n - X_j$ a p .

A cada aplicació continua $f: F_n \rightarrow F_n$ hi associem un enter no negatiu $M(f)$ definit per $M(f) = \sum_{j=1}^n M_j(f)$

on

$$M_j(f) = \begin{cases} \sum_{k=1}^{m(j)} M_j^k(f) & \text{si } f_*(\tau_j) \neq \{\gamma^{-1} \gamma\} \\ 1 & \text{si } f_*(\tau_j) = \{\gamma^{-1} \gamma\} \text{ i } r_j f(p) \neq p \\ 0 & \text{si } f_*(\tau_j) = \{\gamma^{-1} \gamma\} \text{ i } r_j f(p) = p \end{cases}$$

Els enters $M_j^k(\)$ estan definits a la taula adjunta.

La notació Σ' significa:

$$\sum_{j=1}^n M_j(f) = \begin{cases} 1 + \sum_{j=1}^n M_j(f) & \text{si } f(p) = p \\ \sum_{j=1}^n M_j(f) & \text{si } f(p) \neq p \end{cases}$$

A continuació demostrarem que si g és homotopa a f , llavors $M(g) - M(f) \in \{-2, -1, 0, 1, 2\}$. Denotem per $m(f)$ l'infim dels nombres $M(g)$, on g és homotopa a f . Obtenim els següents resultats:

Teorema A. Sigui $f: F_n \rightarrow F_n$ una aplicació continua. Llavors

- f té al menys $m(f)$ punts fixos.
- Si g és homotopa a f , $m(g) = m(f)$.
- Existeix g homotopa a f i tal que g té exactament $m(f)$ punts fixos.
- $N(f) \leq m(f)$ on $N(f)$ és el número de Nielsen de f .

NOTA: Els punts fixos de $f: F_n \rightarrow F_n$ es classifiquen segons la relació d'equivalència següent: x equivalent a y si i sols si existeix un camí $C: [0,1] \rightarrow F_n$ amb $C(0) = x$ i $C(1) = y$ tal que C i fC són homotops. Aquestes classes tenen associat un cert "index" i el número de Nielsen és el nombre de classes d'equivalència d'index $\neq 0$.

Teorema B: Sigui $f: F_1 \rightarrow F_1$ una aplicació continua. Llavors $N(f) = m(f)$.

Exemple C: Existeix una aplicació continua $f: F_2 \rightarrow F_2$ tal que $N(f) < m(f)$

Teorema D: Sigui $f: F_n \rightarrow F_n$ una aplicació continua. Suposem $f_*\{\tau_j\} = \{\gamma^{-1}\tau_j^{a(j)}\gamma\}$ per a tot $j=1..n$, on $a(j)$ és un enter. Llavors $N(f) = m(f)$.

Si K és un graf connex finit i $f: K \rightarrow K$ és continua, definim de manera semblant un número $M'(f)$ i demostrem que f té com a mínim $M'(f)$ punts fixos i que si g és homotopa a f , llavors $M'(g) = M'(f)$.

				$a(j,k)$	$M_j^k(f)$	
$m = k = 1$		$\tau_{j,k} = \tau_j$	$f(p) = p$	> 2	$ 2 - a(j,k) $	
				$0, 1, 2$	0	
				< 0	$ a(j,k) $	
			$r_j f(p) \neq p$		$ 1 - a(j,k) $	
			$f(p) \notin X_j$		$ a(j,k) $	
			$\tau_{j,k} \neq \tau_j$	$r_j f(p) \neq p$		1
		$r_j f(p) = p$		0		
$m > 1$	$k = 1$	$\tau_{j,k} = \tau_j$	$f(p) = p$	> 0	$ 1 - a(j,k) $	
				< 0	$ a(j,k) $	
			$r_j f(p) \neq p$		$ 1 - a(j,k) $	
			$f(p) \notin X_j$		$ a(j,k) $	
			$\tau_{j,k} \neq \tau_j$	$r_j f(p) \neq p$		1
				$r_j f(p) = p$		0
	$k = m$	$\tau_{j,k} = \tau_j$	$f(p) = p$	> 0	$ 1 - a(j,k) $	
			otherwise		$ a(j,k) $	
		$\tau_{j,k} \neq \tau_j$			0	
	$k \notin \{1, m\}$	$\tau_{j,k} = \tau_j$			$ a(j,k) $	
		$\tau_{j,k} \neq \tau_j$			0	